Kohtulahendite kogumik

KOHTUJURISTI ETTEPANEK
MELCHIOR WATHELET
esitatud 30. mail 2017[1]

Kohtuasi C-649/15 P

TV2/Danmark A/S
versus

Euroopa Komisjon

Apellatsioonkaebus – Riigiabi – ELTL artikli 107 lõige 1 – Avalik-õiguslik ringhääling – Meetmed, mida Taani ametiasutused on võtnud Taani ringhäälinguorganisatsiooni TV2/Danmark kasuks – Mõiste „liikmesriigi poolt või riigi ressurssidest antav abi“ – Kohtuotsus Altmark

1. TV2/Danmark A/S (edaspidi „TV2 A/S“) palub apellatsioonkaebusega tühistada osaliselt Euroopa Liidu Üldkohtu otsus TV2/Danmark *vs.* komisjon[2], millega viimane esiteks tühistas Euroopa Komisjoni otsuse 2011/839/EL[3] osas, milles komisjon leidis, et 1995. ja 1996. aasta reklaamitulud, mis kanti TV2 fondi kaudu üle TV2/Danmarkile, kujutasid endast riigiabi, ja teiseks jättis tema hagi ülejäänud osas rahuldamata (TV2 A/S on Taanis ringhäälinguteenust pakkuv aktsiaselts, mis asutati selleks, et asendada raamatupidamisarvestuse ja maksustamise mõttes alates 1. jaanuarist 2003 sõltumatu riigiettevõtja TV2/Danmark (edaspidi „TV2“). See kohtuasi on seotud kohtuasjadega C-656/15 P ja C-657/15 P, mis käsitlevad samuti vaidlustatud kohtuotsuse peale esitatud apellatsioonkaebuseid ja milles samuti esitan täna oma ettepanekud. See on lähedalt seotud ka kohtuasjaga Viasat Broadcasting UK *vs.* komisjon, milles tehti otsus 8. märtsil 2017 (C-660/15 P, EU:C:2017:178).

I. Vaidluse aluseks olevad asjaolud

2. Kuna selle kohtuasjani viinud faktilised asjaolud on samad nagu kohtuasja C-656/15 P puhul, viitan selles kohtuasjas tehtava ettepaneku, mille ma esitan samuti täna, punktidele 2–15.

II. Menetlus Üldkohtus ja vaidlustatud kohtuotsus

3. Samadel põhjustel viitan ka kohtuasjas C-656/15 P esitatava ettepaneku punktidele 16–19.

1 Algkeel: prantsuse.

2 Kohtuotsus, 24.9.2015 (T-674/11, EU:T:2015:684, edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus“).

3 20. aprilli 2011. aasta otsus meetme C 2/03 kohta, mida Taani on võtnud ettevõtja TV2/Danmark kasuks (ELT 2011, L 340, lk 1; edaspidi „vaidlusalune otsus“).

III. Apellatsioonkaebus

4. TV2 A/S esitab apellatsioonkaebuse põhjendamiseks kaks väidet, millest esimene puudutab Euroopa Kohtu 24. juuli 2003. aasta otsuses Altmark Trans ja Regierungspräsidium Magdeburg, (C-280/00, edaspidi „kohtuotsus Altmark“, EU:C:2003:415) esitatud neljanda tingimuse (nn „Altmarki tingimused“) tõlgendamist ja kohaldamist, ja teine nende litsentsitasude kvalifitseerimist, mille TV2 kandis üle oma piirkondlikele jaamadele.

5. Euroopa Kohus otsustas vastavalt oma kodukorra artikli 76 lõikele 2, et tal on kirjaliku menetluse järel piisavalt teavet ning seega ei ole kohtuistung vajalik.

A. Esimene väide (neljas Altmarki tingimus)

1. Ülevaade poolte väidetest

6. TV2 A/S väidab, et Üldkohus on rikkunud õigusnormi, kui jättis rahuldamata tema hagis esitatud põhinõude selle põhjal, et neljandat Altmarki tingimust on tõlgendatud ja kohaldatud vääralt.

7. TV2 A/S leiab muu hulgas, et arvestades TV2 avaliku teenuse osutamise ülesande erilist laadi ja Altmarki tingimuste tagasiulatuvat kohaldamist, oleks Üldkohus pidanud tõlgendama ja kohaldama neljandat Altmarki tingimust mitte täht-tähelt, vaid üksnes kontrollima, kas antud juhul oli täidetud selle eesmärk.

8. TV2 A/S sõnul on seda tingimust võimatu kohaldada nii, nagu Üldkohus seda tegi, kuna TV2 tegevusvaldkonnas puudub konkurentsi- ja kommertsaspekt ning seega ei esine „võrdlusettevõtjat“, kellega oleks teda võimalik nimetatud tingimuse kohaselt võrrelda.

9. Seega leiab TV2 A/S, et Üldkohus oleks pidanud kohaldama neljandat Altmarki tingimust selle eesmärgist[4] lähtudes ning sedastama, et võttes arvesse TV2 raamatupidamisarvestuse kontrollimist Rigsrevisioneni (Taani riigikontroll) poolt, oli see eesmärk saavutatud ning järelikult oli see tingimus täidetud.

10. TV2 lisab, et tema väidet toetab asjaolu, et antud juhul kohaldati Altmarki tingimusi tagasiulatuvalt, ning sellest tulenev õiguskindluse rikkumine.

11. Taani Kuningriik toetab TV2 A/S poolt oma apellatsioonkaebuse põhjendamiseks esitatud väiteid.

12. Komisjoni ja Viasat Broadcasting UK Ltd (edaspidi „Viasat“) hinnangul ei ole see TV2 A/S-i väide vastuvõetav ja nad leiavad, et see on igal juhul põhjendamatu.

13. TV2 A/S vaidleb oma repliigis vastu komisjoni ja Viasati väidetele, milles seati kahtluse alla tema apellatsioonkaebuse vastuvõetavus, leides sisuliselt, et tema argumendid tõstatavad õigusküsimusi.

14. Taani Kuningriik väidab vasturepliigis, et küsimus selle kohta, kuidas tuleks neljandat Altmarki tingimust tõlgendada ja kohaldada, on õigusküsimus ja Üldkohtu hinnangud selle küsimuse kohta kujutavad endast õiguslikke hinnanguid, mida Euroopa Kohus saab apellatsiooni raames kontrollida.

4 TV2 A/S jaoks piisaks sisuliselt neljanda Altmarki tingimuse täitmiseks sellest, kui avaliku teenuse osutamise eest makstavat hüvitist kasutataks tõhusalt selleks, et avalikku teenust saaks osutada parimal võimalikul viisil madalaima võimaliku kuluga.

2. Analüüs

a) Vastuvõetavus

15. Nõustun komisjoni ja Viasatiga selles osas, et TV2 A/S esitatud väidete eesmärk on jõuda selleni, et Euroopa Kohus hindaks uuesti Üldkohtu poolt juba tuvastatud asjaolusid. TV2 A/S nimelt ei esita ühtki eraldiseisvat väidet, mis puudutaks Üldkohtu poolset õigusnormi rikkumist. Kuigi mõned väited puudutavad õigusküsimusi, on viimased lahutamatult seotud etteheitega, milles TV2 A/S viitab Taani õiguse väärale tõlgendamisele Üldkohtu poolt, ning ka see on faktiküsimus [5].

16. Lisaks ei väida TV2 A/S seda, et Üldkohus on ilmselgelt moonutanud asjaolusid. Pealegi tuleks sellisel juhul TV2 A/S-il ka tõendada, et kui Üldkohus ei ole asjaolusid moonutanud (*quod non*), oleks vaidluse tulemus teistsugune, mida aga TV2 A/S ei ole samuti tõendanud.

17. Samas märgib Viasat, et apellatsioonkaebuses on vaidlustatud kohtuotsuse aadressil välja toodud üksnes väga üldine kriitika. Samamoodi ei ole TV2 A/S apellatsioonkaebuses esitatud uusi argumente, vaid see viitab peamiselt Üldkohtule juba esitatud argumentidele, mida viimane põhjalikult analüüsis enne nende tagasi lükkamist.

18. Ma puudutan veel mõnda punkti täpsemalt.

1) Neljanda Altmarki tingimuse kohaldamine võttes arvesse selle eesmärki.

19. Üldkohus leidis vaidlustatud kohtuotsuses (punkt 70), et „ei saa nõustuda sellega, et ringhäälingusektoris puudub konkurentsi- ning kommertsaspekt“, millele TV2 A/S vaidleb vastu, väites, et ei ole võimalik leida võrdlusettevõtjat, kellega tema osutatavast avalikust teenusest tulenevaid kulusid saaks võrrelda, mille tulemusel ei kohaldata neljandat Altmarki tingimust vastavalt selle sõnastusele.

20. Märgin kõigepealt, et küsimus, kas esineb keskmise suurusega, hästi korraldatud juhtimise ja vajalike sobivate vahenditega varustatud ettevõtja, kellega TV2 A/S kulusid saaks võrrelda, on küsimus, mis puudutab juhtumi asjaolusid, mille kontrollimine ei kuulu Euroopa Kohtu pädevusse, kuna puudub igasugune viide tõendite moonutamisele ja TV2 A/S ei too oma väidetes välja ühtki õigusnormi rikkumist.

21. Lisan, et vaidlustatud kohtuotsuse punktides 51–73 analüüsis Üldkohus põhjalikult TV2 A/S väiteid, et lükata väga üksikasjaliku põhjenduse alusel tagasi väide, mille kohaselt tuleks neljandat Altmarki tingimust sellises kohtuasjas nagu käesolev kohaldada kohandatult, märkides vaidlustatud kohtuotsuse punktis 119 sõnaselgelt, et on võimalik leida keskmise suurusega, hästi korraldatud juhtimise ja vajalike sobivate vahenditega varustatud ettevõtja, kellega TV2 A/S kulusid saab võrrelda, ning lükkas tagasi TV2 A/S väited, et sellist ettevõtjat ei ole võimalik leida.

22. TV2 A/S ei vaidlusta oma apellatsioonkaebuses neid punkte ning kordab uuesti, et selline võrdlus teiste ettevõtjatega on võimatu.

5 Asjaolu, et TV2 A/S väited põhinevad enamjaolt juhtumi asjaolusid puudutavatel avaldustel ja selgitustel, nähtub eriti selgelt apellatsioonkaebuse punktidest 27–48, 54–62 ja 85–111. TV2 A/S väidete kohta, mis põhinevad Taani õigusel, vt ka käesoleva ettepaneku punkt 68.

2) Riigikontrolli auditi ebapiisavus

23. TV2 A/S väidab lisaks, et Üldkohus oleks pidanud tuvastama, et riigikontrolli pidev kontroll selgitamaks välja, kas TV2 oli majanduslikus mõttes hästi korraldatud juhtimisega ettevõtja, oli piisav, et tagada neljanda Altmarki tingimuse põhieesmärgi täitmine.

24. Üldkohus otsustas siiski pärast antud asjas esitatud tõendusmaterjali – mis oli välja toodud vaidlusaluses otsuses ja esitatud menetluse käigus Üldkohtule – uurimist, et hageja väited TV2 järelkontrolli kohta „[i]gal juhul ei pea […] paika ka lähemal uurimisel".

25. Seetõttu leiab komisjon, et isegi eeldusel, et antud asjas oli alust jätta neljas Altmarki tingimus vastavalt selle sõnastusele kohaldamata ja sätet oleks tulnud tõlgendada hoopis selle eesmärgi põhjal, on siiski tegemist küsimusega, mis puudutab juhtumi asjaolusid ja seetõttu ei kuulu selle kontrollimine Euroopa Kohtu pädevusse.

26. Tuleb märkida, et ka siinkohal ei ole TV2 A/S väitnud, et Üldkohus on moonutanud toimikus sisalduvaid tõendeid, ei ole täpsustanud, milliseid tõendeid on Üldkohus moonutanud ega näidanud, millised on need Üldkohtu analüüsimisel tehtud vead, mis oleksid võinud viia toimikus sisalduvate tõendite moonutamiseni.

3) Kuigi esitatud on õigusväiteid, on need igal juhul tulemusetud

27. TV2 A/S viitas vaidlusaluse otsuse tühistamise nõuete põhjendamiseks üheaegselt nii õigusnormi rikkumisele komisjoni poolt (kuna viimane kasutas väidetavalt neljanda Altmarki tingimuse raames väära õiguslikku hinnangut) kui ka komisjoni vigadele juhtumi asjaolude tuvastamisel.

28. Üldkohus lükkas hageja sõnastatud väited tagasi kahes „etapis". Esiteks tõi Üldkohus välja, et komisjon kohaldas õiget õiguslikku kriteeriumi (st kohaldas täielikult neljandat Altmarki tingimust). Seejärel ta kontrollis, kas vaidluse lahendus oleks olnud teistsugune, kui hagejal oleks olnud õigus kohaldamisele kuuluva õigusliku kriteeriumi osas (st neljanda Altmarki tingimuse kohaldamine selle eesmärgi põhjal). Üldkohus leidis asjaolude iseseisval hindamisel, et vaidluse lahendus oleks olnud täpselt sama ka siis, kui ta oleks kohaldanud hageja pakutud õiguslikku kriteeriumi [6].

29. Komisjon märkis, et kuna Üldkohus kaldus esimeses kohtuastmes hageja esitatud väidete raames nende kahe etapi poole, ei saanud TV2 A/S apellatsioonkaebus olla vastuvõetav enne, kui oli tõendatud, et tegemist oli nii asjaolude ilmselge moonutamise kui ka õigusnormi rikkumisega selles osas, mis puudutab kohaldatava õigusliku kriteeriumi valikut.

30. Kuna TV2 A/S ei tõendanud asjaolude ilmselget moonutamist, ei ole Euroopa Kohtul vaja analüüsida õigusnormi rikkumist puudutavat küsimust.

31. Need kaks küsimust, mis on puhtalt faktiküsimused ja TV2 A/S „õigusväited" – mille kohaselt konkreetselt tema puhul võrdlusettevõtja puudumine, kes tegutseb tavapärastel turutingimustel, ning avalik-õigusliku ringhäälinguteenuse kommertsaspekt, oleks pidanud kaasa tooma neljanda Altmarki tingimuse teleoloogilise kohaldamise – põhinevad kõik eeldusel, et Euroopa Kohus tuvastab teistsugused asjaolud kui Üldkohus, mis on aga vale.

6 Vaidlustatud kohtuotsuse punkt 70, mis puudutab küsimust, kas ringhäälingusektoris esineb konkurentsi- ja kommertsaspekt; punkt 119, mis puudutab küsimust, kas on võimalik leida keskmise suurusega ettevõtjat, kellega saaks võrrelda TV2 kulusid, ning punktid 132–148, mis puudutavad küsimust, kas TV2 järelkontroll, mille viis läbi riigikontroll, oli piisav.

32. Lisaks analüüsis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 132–148 olukorda ning leidis täiendavalt, et kui antud asjas oleks neljandat Altmarki tingimust pidanud kohaldama sisuliselt või vähemalt paindlikult, oleks vaidluse lahendus olnud samasugune.

33. Neil asjaoludel leian, et TV2 A/S väited tuleb tulemusetutena tagasi lükata.

34. TV2 A/S väiteid sisuliselt analüüsin üksnes täiendava võimalusena.

b) Sisulised küsimused

1) Neljanda Altmarki tingimuse kohaldamine võttes arvesse selle eesmärki.

i) Neljas tingimus on täielikult kohaldatav.

35. Mis puudutab neljanda Altmarki tingimuse kohaldamist ja tõlgendamist, siis ma ei arva, et Üldkohtule saaks ette heita õiguskindluse põhimõtte rikkumist seetõttu, et viimase hinnangul oli tingimus täielikult kohaldatav ning kui ta seda tagasiulatuvalt kohaldas.

36. Esiteks on selge, et neli Altmarki tingimust on kumulatiivsed ja teiseks, arvestades asjaolu, et tegemist on põhimõttelise otsusega, milles Euroopa Kohus määratles rea üldtingimusi, ei ole otstarbekas muuta nende ette nähtud tingimuste ulatust, mis puudutavad konkreetset olukorda, ehk olukorda, kus avaliku teenuse osutamise kohustuse täitmiseks abi saavad ettevõtjad „ei saa […] tegelikult rahalist soodustust ja see sekkumine ei anna nendele ettevõtjatele paremat konkurentsipositsiooni võrreldes nendega konkureerivate ettevõtjatega.“ [7]

37. Komisjon märgib, et kuivõrd mõiste „riigiabi“ on objektiivne, ei saa selle tõlgendused lahkneda selle põhjal, millist valdkonda konkreetne juhtum käsitleb. Arusaam, mis võiks olla soovitav valdkondade puhul, millel on eritunnused, ei ole seega kohane juhul, kui tegemist on riigiabi esinemise hindamisega (mida tuleb hinnata objektiivselt), vaid see võib ilmneda ka siis, kui hinnata tuleb riigiabi kokkusobivust siseturuga [8].

38. Nimelt on Altmarki tingimuste eesmärk määrata kindlaks hind, mida väidetavalt on nõutud üldisel turul (turuhind) teenuse eest, mis seisneb asjaomases avalikus teenuses, et määrata kindlaks, kas seda teenust oleks võinud pakkuda (samadel tingimustel ilma riigipoolse sekkumiseta).

ii) Altmarki tingimuste kohaldamine ratione temporis

39. TV2 A/S väitel ei ole need tingimused kohaldatavad tagasiulatuvalt.

40. Tuleb meenutada Euroopa Kohtu praktikat [9], vaidlustatud kohtuotsuse punktis 79 viidatud kohtupraktika tähenduses, mille kohaselt „ei ole eelotsusel mitte konstitutiivne, vaid üksnes deklaratiivne väärtus, mistõttu selle mõju avaldub üldjuhul alates tõlgendatud normi jõustumise kuupäevast.“

41. Vaidlustatud kohtuotsuse samas punktis märkis Üldkohus õigesti, et Euroopa Kohus otsustas mitte piirata kohtuotsuse Altmarki ajalist mõju.

7 Kohtuotsus Altmark, punkt 87.

8 See tuleneb ka Amsterdami protokolli sõnastusest, mis kordab ELTL artikli 106 lõike 2 sõnastust.

9 Kohtuotsus, 8.9.2011,Q-Beef ja Bosschaert (C-89/10 ja C-96/10, EU:C:2011:555, punkt 48 ja seal viidatud kohtupraktika).

42. Tegelikult näib TV2 A/S arutluskäik olevat eelkõige seotud finantstagajärgedega, mis kaasneksid TV2-le asjaomaste meetmete „riigiabiks“ kvalifitseerimisega, olgugi et kui need meetmed võeti tunduvalt varem kui toimus selle kohtuotsuse kuulutamine.

43. Ent Üldkohus lükkas ümber ka võimaluse, et tõenäolised finantstagajärjed võiksid antud juhul anda TV2 A/S-ile õiguse nõuda õiguskindluse põhimõttele tuginedes nende tingimuste kohaldamata jätmist [10].

iii) Võrdlemine keskmise suurusega ettevõtja või võrdlusettevõtjaga

44. Viasat leiab, et isegi kui tuleks möönda, et konkreetne võrdlus teise ettevõtjaga ei olnud antud juhul võimalik, olgugi et sellekohaseid katseid on tehtud – mis vaidlustatud kohtuotsuse kohaselt on vaieldav (punkt 119) – tuleb jääda seisukohale, et Taani Kuningriik oleks võinud kasutada avalikku pakkumismenetlust, kuna kohtuotsus Altmark pakub neljanda Altmarki tingimuse täitmiseks kahte võimalust, nimelt avaliku teenuse osutaja valimine avalikus pakkumismenetluses *või* avaliku teenuse pakkumise eest makstava hüvitise piiramine kuludega, mida kannab keskmise suurusega ja hästi korraldatud juhtimisega ettevõtja avaliku teenuse osutamiseks.

45. Vaidlustatud kohtuotsuse punktidest 116 ja 117 tuleneb, et neljanda Altmarki tingimuse täitmiseks ei piisa sellest, kui näidatakse, et hüvitise saaja ise on hästi korraldatud juhtimise ja vajalike vahenditega varustatud ettevõtja (TV2 A/S väide). See ei kaota kohustust leida võrdlusettevõtja.

46. Igal juhul ei oma tähtsust TV2 A/S väide, mille kohaselt oleks neljandat Altmarki tingimust võimalik täita konkreetsel juhul siis, kui võrdlusettevõtjat ei ole võimalik leida, kuna vaidlustatud kohtuotsuse punktis 119 Üldkohus juba järeldas, et võrdlusettevõtjat, kellega TV2 A/S kulusid saaks võrrelda, *on* võimalik leida.

47. TV2 A/S viitab apellatsioonkaebuse punktides 52 ja 53 kohtuotsustele BUPA jt *vs*. komisjon [11] ja CBI *vs*. komisjon [12], põhjendamaks väidet, et olenevalt asjaoludest võib taotletavate eesmärkide põhjal osutuda vajalikuks neljandat Altmarki tingimust kohandada.

48. Seega piisab kui märkida, et Üldkohus on seda väidet enne selle tagasilükkamist juba põhjalikult analüüsinud (vaidlustatud kohtuotsuse punktid 57–63, 68–70), ilma et TV2 A/S oleks seda apellatsioonkaebuses puudutanud.

49. Nagu nähtub vaidlustatud kohtuotsusest (punktid 57 ja 58), olid 12. veebruari 2008. aasta kohtuotsuse BUPA jt *vs*. komisjon (T-289/02, EU:T:2008:29) aluseks olnud juhtumi asjaolud väga erinevad ega ole kuidagi võrreldavad käesoleva juhtumi asjaoludega. Ent TV2 A/S ei puuduta asjaolu, et Üldkohus lükkas tema sellekohased väited ümber.

50. Mis puudutab kohtuotsust CBI, siis piisab kui märkida, et antud kohtuasjas ei olnud küsimus selles, kas lubada neljanda Altmarki tingimuse kohandamist. Üldkohtu tuvastused vägagi spetsiifilise valdkonna (haiglasektor) kohta, millel puudub üldjuhul konkurentsi- ja kommertsaspekt, ei mõjutanud seega selle küsimuse hindamist, kas neljas Altmarki tingimus oli täidetud [13].

51. Igal juhul pean (sarnaselt komisjonile) vaieldamatuks tõsiasja, et avalik-õigusliku ringhäälinguteenuse valdkonnas esineb konkurentsi- ja kommertsaspekt, mida ka Üldkohus tuvastas juhtumi asjaolude iseseisva hindamise käigus.

10 Vaidlustatud kohtuotsuse punktid 81 ja 82.

11 Kohtuotsus, 12.2.2008, BUPA jt *vs*. komisjon (T-289/03, EU:T:2008:29).

12 Kohtuotsus, 7.11.2012, CBI *vs*. komisjon (T-137/10, edaspidi „kohtuotsus CBI“, EU:T:2012:584).

13 Kohtuotsus CBI, punktid 35 ja 36 (vt ka punkt 289 ja järgmised).

2) Väide, mis põhineb riigikontrolli auditil

52. Nagu märgib Viasat, tuleb TV2 A/S väiteid ja nõudeid *a priori* mõista kui tõdemust, et antud juhul *ei ole* neljas Altmarki tingimus rangelt võttes täidetud ja seetõttu *ei* tehtud selliste kulude analüüsi, mida keskmise suurusega ja hästi korraldatud juhtimisega ettevõtja on väidetavalt kandnud avaliku teenuse osutamise kohustuse täitmiseks.

53. Järelikult on riigikontrolli auditi hindamisel põhimõtteline tähtsus vaid siis, kui Euroopa Kohus peaks leidma (mis minu ettepaneku kohaselt ei oleks õige), et TV2 puhul tuleks kohaldada neljandat Altmarki tingimust kohandatult nii, nagu taotles TV2 A/S.

54. Ma leian, et Üldkohus kohaldas antud juhul õigesti neljandat Altmarki tingimust, kui nõudis TV2 kulude võrdlemist nende kuludega, mida kannaks keskmise suurusega ja hästi korraldatud juhtimisega ettevõtja.

55. Kuivõrd on vähetõenäoline, et Euroopa Kohtu hinnangul ei ole antud asjas alust kohaldada neljandat Altmarki tingimust selle sõnastuse kohaselt, vaid et tuleks hoopis kohaldada sätet selle eesmärgi põhjal, on siiski selge, et Üldkohus otsustas pärast antud asjas esitatud tõendusmaterjali uurimist – mis oli välja toodud vaidlusaluses otsuses ja esitatud menetluse käigus Üldkohtule –, et hageja väited TV2 järelkontrolli kohta „[i]gal juhul ei pea […] paika ka lähemal uurimisel“.[14]

56. Eeltoodust tulenevalt tuleb esimene väide vastuvõetamatuse ja igal juhul põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

B. Teine väide (piirkondlike jaamade vahendid)

1. Ülevaade poolte väidetest

57. TV2 A/S leiab oma teises väites, et kuna Üldkohus analüüsis tema täiendavate nõuete teist punkti sisuliselt ja jättis selle rahuldamata, samas kui TV2 A/S ja komisjon *ei olnud eriarvamusel* TV2-le makstud litsentsitasude kvalifitseerimise osas, tegi Üldkohus otsuse *ultra petita*, ületas õiguspärasuse kontrolli piire ja rikkus võistlevuse põhimõtet.

58. Lisaks väitis TV2 A/S, et Üldkohtu sisuline hinnang põhineb Taani õiguse ilmselgelt vääral tõlgendamisel.

59. TV2 A/S väidab nimelt, et Taani õigus ei näe ette, et TV2-l on kohustus maksta oma piirkondlikele jaamadele tasu TV2 levitatavate piirkondlike saadete edastamise eest või et litsentsitasude ülekandmine neile jaamadele kujutab endast viimastele tasu maksmise kohustust, mille TV2 endale võttis nimetatud programmide edastamise eest.

60. Taani Kuningriik toetab TV2 A/S poolt oma apellatsioonkaebuse põhjendamiseks esitatud väiteid.

61. Komisjon ja Viasat vaidlevad TV2 A/S selle väite vastuvõetavusele vastu ja leiavad, et see on igal juhul põhjendamatu.

14 Vaidlustatud kohtuotsus, punkt 132. TV2 väiteid, mille kohaselt oli neljas Altmarki tingimus „sisuliselt“ täidetud, analüüsis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 133–148.

62. Komisjon täpsustab muu hulgas, et kui Euroopa Kohus ei lükka seda väidet vastuvõetamatuse tõttu tagasi, tuleks otsustada, et kuna TV2 A/S oli esimeses kohtuastmes nõus komisjoni seisukohaga, et väide, mis esitati vaidlusaluse otsuse tühistamiseks osas, milles TV2 poolt piirkondlikele jaamadele litsentsitasudest saadud tulu kvalifitseeriti „riigiabiks“, tuleks tulemusetuse tõttu tagasi lükata, oleks Üldkohus pidanud sedastama, et selle väite eesmärk ei olnud enam vaidlustatud otsuse tühistamine selles osas, ning tunnistama selle vastuvõetamatuks.

63. Komisjon lisab selle kohta, et kuigi on ilmselge, et nimetatud vahendid kujutasid endast riigiabi, siis vaidlusalusest otsusest iseenesest ei nähtu, et komisjoni kavatsus oli hinnata seda küsimust (kas litsentsitasud, mille TV2 kandis edasi piirkondlikele jaamadele, kujutasid endast riigiabi või mitte).

2. Analüüs

a) Vastuvõetavus

64. TV2 A/S hinnangul on Üldkohus tõlgendanud Taani õigust ilmselgelt vääralt („[s]edastused, millel järeldus põhineb, ei ole tuletatavad toimikust ja need on ilmselges vastuolus Taani õigusega“, apellatsioonkaebuse punkt 84).

65. Liikmesriigi õiguse tõlgendamine on aga faktiküsimus, mille kontrollimine ei kuulu Euroopa Kohtu pädevusse.

66. Lisaks, Üldkohus ei ole ilmselgelt moonutanud juhtumi asjaolusid, ning sellele ei viita ka TV2 A/S.

67. Komisjoni sõnul on antud juhtumi asjaolud vaieldamatult väga keerulised. Eelkõige on see nii Taani valdkondlike õigusnormide puhul, mis ei teinud Üldkohtu ülesannet kergemaks.

68. Sellegipoolest ei muuda see asjaolu, et TV2 A/S ei täpsustanud, milliseid tõendeid on Üldkohus moonutanud, ega näidanud milliseid vigu on Üldkohus oma analüüsis teinud, mis oleksid võinud viia toimikus sisalduvate tõendite moonutamiseni. Selle asemel kasutab ta neid argumente ettekäändena, et apellatsioonistaadiumis viidaks läbi Taani õiguse üksikasjalikum analüüs (vt apellatsioonkaebuse punktid 85–111) ja selleks, et vaidlustada Taani õiguse asjaomastele sätetele kui tõenditele Üldkohtu poolt antud hinnang, olgugi et neid tõendeid on juba põhjalikult analüüsitud vaidlustatud kohtuotsuses.

69. TV2 A/S viitab 18. juuli 2007. aasta otsusele kohtuasjas Industrias Químicas del Vallés SA, C-326/05 P, EU:C:2007:443, punktid 57–60, ja 3. aprilli 2014. aasta otsusele kohtuasjas Prantsusmaa *vs* komisjon (C-559/12 P, EU:C:2014:217, punktid 78–81), selgitamaks, et väidetav liikmesriigi õiguse ilmselgelt väär tõlgendamine kuulub täielikult Euroopa Kohtu kontrollipädevusse.

70. TV2 A/S soovib oma väidetega, et Taani õigust tuleks apellatsioonimenetluses uuesti analüüsida, tegelikult vaidlustada – nagu 3. aprilli 2014. aasta otsuse Prantsusmaa *vs*. komisjon (C-559/12 P, EU:C:2014:217) aluseks olnud juhtumi puhul – vaid asjaomase õiguse sätetele kui tõenditele Üldkohtu poolt antud hinnangu, olgugi et neid tõendeid on vaidlustatud kohtuotsuses juba põhjalikult analüüsitud (punktid 166–173).

71. Teine väide näib mulle seega vastuvõetamatu.

72. Seetõttu analüüsin TV2 A/S väiteid sisuliselt üksnes täiendavalt.

b) Sisulised küsimused

73. TV2 A/S väidab, et Üldkohus kaldus kõrvale menetlusõiguse üldpõhimõtetest, kui andis vaidlustatud kohtuotsuse punktides 152–157 (osa, milles analüüsiti sisuliselt TV2 A/S poolt Üldkohtus teise võimalusena esitatud nõude teist punkti ja lükati see tagasi) vaidlusalusele otsusele esialgse tõlgenduse (TV2 A/S sõnul oleks Üldkohus pidanud tuvastama, et TV2-l oli iseseisev kohustus tasuda oma piirkondlikele jaamadele).

74. Nagu märgib Viasat, siis asjaolu, et Üldkohtus olid komisjon ja TV2 A/S vaidlusaluse otsuse tõlgendusega nõus, ei muuda Üldkohtu vabadust seda otsust tõlgendada kohtuasjas, milles seda vaidlustatakse.

75. Liidu kohtul tuleb nimelt õigusakti hinnata selle põhjenduse valguses, ilma et komisjon saaks seda menetluse käigus muuta.

76. Näiteks väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on „üksikotsuse põhjendamise kohustuse eesmärgiks võimaldada Euroopa Kohtul [või Üldkohtul] teostada kontrolli otsuse seaduslikkuse üle ja anda huvitatud isikule piisav teave selle kohta, kas otsus on piisavalt põhjendatud või on selles tegu veaga, mille alusel selle kehtivust vaidlustada […]. Põhjendus tuleb seega üldjuhul asjassepuutuvale isikule teatavaks teha samal ajal kui tema huve kahjustav otsus. Põhjenduse puudumist ei saa heastada see, et huvitatud isik saab otsuse põhjendustest teada Euroopa Kohtus [või Üldkohtus] läbiviidava menetluse käigus“ [15].

77. Seega leian, et Üldkohus ei ole rikkunud õigusnormi, kui ta tõlgendas vaidlusaluse otsuse põhjendust 194, isegi kui TV2 A/S ja komisjon on menetluse käigus ühel arvamusel selles osas, kuidas õigusakti tõlgendada ja võttes arvesse asjaolu, et TV2 A/S ei soovinud sellega seotud nõudest loobuda (vt vaidlustatud kohtuotsus, punktid 154 ja 157).

78. Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 168 [16] leidis Üldkohus vaidlusalusest otsusest ja toimikust nähtuvate asjaolude põhjal, et TV2 ei saanud pidada tegutsevaks pelga „makseasutusena“ oma piirkondlikke jaamade suhtes (punkt 166), vaid pigem tuleks teda käsitada nii, et ta ise on võtnud nendele jaamadele maksmise kohustuse (punkt 167).

79. Üldkohtu hinnang juhtumi asjaoludele nähtub muu hulgas vaidlustatud kohtuotsuse punktidest 169–173, milles ta analüüsib Taani õigusnorme oma järelduse põhjal.

80. Lisaks, isegi komisjon möönab (ja seda vaatamata tema väidetele, mis on välja toodud käesoleva ettepaneku punktides 62 ja 63), et Üldkohtu hinnangud tema tõlgendusele vaidlusaluse otsuse kohta olid õiguslikud täpsed [17].

81. Igal juhul on küsimus, kas TV2-l oli iseseisev kohustus tasuda oma piirkondlikele jaamadele, juhtumi faktilisi asjaolusid puudutav küsimus ja selle kontrollimine ei kuulu Euroopa Kohtu pädevusse.

82. Eeltoodust tulenevalt tuleb teine väide vastuvõetamatuse ja igal juhul põhjendamatuse tõttu tagasi lükata. Järelikult tuleb apellatsioonkaebus tervikuna jätta rahuldamata.

15 Kohtuotsus, 28.6.2005, Dansk Rørindustri jt *vs.* komisjon (C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ja C-213/02 P, EU:C:2005:408, punktid 462 ja 463).

16 „Miski ei võimalda hageja argumentides aga järeldada, et eespool punktis 166 vaadeldud oletus on see, millest peaks antud asjas lähtuma. Vastupidi, vaidlustatud otsusest ja kohtutoimikust nähtuvad asjaolud – ilma et hagejal oleks neile vastuväiteid – võimaldavad järeldada, et juhtumi tegelikele asjaoludele vastab pigem eespool punktis 167 vaadeldud oletus“.

17 Nimelt, kuna TV2 saadud vahendid arvutati selleks, et määrata talle tema vastutusalas oleva avaliku teenuse osutamise eest hüvitist, sai TV2 abi, mille esinemine oli tõendatud (kuna neljas Altmarki tingimus ei olnud täidetud).

C. Põhjenduste asendamine

83. Komisjon väidab, et Üldkohus on rikkunud õigusnormi, kui leidis, et teine Altmarki tingimus oli antud juhul täidetud ning palub Euroopa Kohtul selles osas põhjendused asendada.

84. Ma leian, et kuivõrd seda ei ole välja toodud vaidlustatud kohtuotsuse peale esitatud tema enda apellatsioonkaebuses (vt minu täna esitatav ettepanek kohtuasjas C-656/15 P)[18] ega vastuapellatsioonkaebuses, vaid TV2 käesolevale apellatsioonkaebusele saadetud vastuses, ning kuna selles ei taotleta apellatsioonkaebuse täielikku või osalist rahuldamist ega rahuldamata jätmist (Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 174), ei saa komisjon laiendada käesoleva apellatsioonkaebuse eset, mis neid hinnanguid ei puuduta. Seega tuleb tema taotlus vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata.

85. Lisaks, nagu ka komisjon möönab, kuna Altmarki tingimused on kumulatiivsed, võiks selline põhjenduste asendamise taotlus huvi pakkuda vaid juhul, kui oleks rahuldatud TV2 apellatsioonkaebuse esimene väide, mis puudutab neljanda Altmarki tingimuse kohaldamist, mida aga ei tehtud. Järelikult tuleb nimetatud taotlust pidada igal juhul tulemusetuks.

IV. Kohtukulud

86. Euroopa Kohtu kodukorra artikli 184 lõige 2 näeb ette, et kui apellatsioonkaebus on põhjendamatu, siis otsustab Euroopa Kohus kohtukulude jaotuse. Vastavalt kodukorra artikli 138 lõikele 1, mida kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste lahendamisel, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna komisjon ja Viasat on kohtukulude hüvitamist nõudnud ja TV2 A/S on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud temalt välja mõista.

87. Kodukorra artikli 140 lõike 1 kohaselt, mis kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel on samuti kohaldatav apellatsioonimenetluse suhtes, kannavad menetlusse astuvad liikmesriigid ja institutsioonid ise oma kohtukulud. Taani Kuningriik kui menetlusse astuja Üldkohtus ja Euroopa Kohtus kannab ise oma kohtukulud.

V. Ettepanek

88. Eelnevaid kaalutlusi arvestades teen Euroopa Kohtule ettepaneku jätta apellatsioonkaebus rahuldamata ja mõista Euroopa Komisjoni ning Viasat Broadcasting UK Ltd kohtukulud välja TV2/Danmark A/S-ilt. Jätta Taani Kuningriigi kohtukulud tema enda kanda.

18 Komisjon ei ole vaidlustanud Üldkohtu hinnanguid teise Altmarki tingimuse osas.